

[Kofod-Svendsen]

»Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg i min tid som finansminister blev mere og mere klar over, at parcelhusejernes rentefradragsret var med til at undergrave landets økonomi og rentefradragsretten blev misbrugt. Den skruede priserne på fast ejendom i vejret til skade for alle, og den var derfor garanti for, at inflationen ville blive stærkere.«

Hvem mon har sagt disse ord? Det har den tidligere konservative finansminister, hr. Poul Møller. Han redegør videre for nogle af de uheldige virkninger. En hel del af de skadevirkninger fik vi stækket med skattereforment.

Venstres nuværende formand talte i en artikel for en del år siden om »den skadelige fradragsret« og sluttede:

»Der må gribes ind, men vel at mærke kun over for renter af privat gæld. Renter af privat gæld tjener jo blot til at sikre et forbrug, mens renter af erhvervsgæld tjener til at sikre en produktion.«

Hr. Ellemann-Jensen argumenterer i sin artikel for, hvordan han mener det må være muligt – han har tillid til den daværende skatteminister – at finde sådanne regler, at vi slipper af med den skadelige fradragsret for renter af privat gæld, uden at det giver for store skævheder i skattesystemet.

Selv om vi har fået begrænsninger af skadevirkningerne, så tror jeg, at det vil være rigtigt, hvis man virkelig vil fremme opsparingen og ad den vej komme vores store betalingsbalanceproblem til livs, at undersøge, om vi har fået den rigtige udformning af de regler, som gælder for renter af forbrugslån.

Jeg har yderligere sikret mig lidt i citatbunken. I en bog af den nuværende skatteminister, som udkom for nogle år siden, står:

»Der er i de senere år fastsat lejeværdi af parcelhuse, som ligger væsentlig under markedsløjen. Derved bortfalder også begrundelsen for fuld fradragsret for prioritetsrenter.«

Det spørgsmål, som jeg mener vi må overveje, er, om man ikke skulle nedsætte et sagkyndigt udvalg til at vurdere sammenhængen mellem den private opsparing og rentefradragsretten. Jeg mener ikke, vi skal lave hovsaløsninger. Jeg mener ikke, vi hurtigt skal til at ændre de regler, som er nu, men at vi skal få undersøgt sammenhængen i det, som kaldes det strukturelle opsparingsproblem, og se, om vi stadig væk har en sådan udformning af rentefradrags-

retten, at den er med til at hindre den nødvendige private opsparing.

Jeg ville gerne, hvis vi kunne få et bredt flertal herinde for at undersøge dette strukturelle opsparingsproblem og få en langsigtet løsning, men det skal selvfølgelig være på kommende lån til privatforbrug. Vi skal også se på problemstillingen, så det ikke griber ind i erhvervslivets muligheder for at investere.

Det er tankevækkende, hvad der siges på side 41 i Finansredegørelsen om fradragsretten for renteutgifter i forskellige OECD-lande. I mange OECD-lande har man slet ikke rentefradragsret for forbrugslån, og man har også en indskrænkning på boligområdet. Er det mon en årsag til, at den private opsparing er væsentlig lavere i Danmark end andre steder, at vi stadig væk har for gunstige regler? Det synes jeg må undersøges.

Det andet, jeg vil nævne, er konkurrenceevnen. Det er man også inde på i Finansredegørelsen. Der er for mig slet ingen tvivl om, at indkomstpolitikken er utrolig væsentlig i denne sammenhæng. Jeg mener faktisk, at den bedste forebyggende socialpolitik er en stram indkomstpolitik, så vi styrker konkurrenceevnen og giver mulighed for, at flere kommer i arbejde. Det hænger også sammen med, at vi må have gjort noget ved vores betalingsbalanceproblem, og dér er indkomstpolitikken den anden nøgle, hvor den første var øget privat opsparing.

Jeg har været meget optaget af kombinationen af en virkelig stram indkomstpolitik med målrettede skattelettelser. Jeg kunne tænke mig, hvis vi i nogle år kunne have en nulløsning, som så ville virke på reallønnen, kombineret med en målrettet nedsættelse af momssatserne, hvor jeg kunne tænke mig to momssatser, for fødevarer og dagligvarer, så dagligvarerne blev billigere, sammenholdt med, at vi så havde en flerårig nulløsning.

Det er synspunkter, som jeg er meget spændt på om finansministeren i dag eller ved en anden lejlighed har bud på. Jeg tror faktisk, vi kunne bevare reallønnen, og samtidig var det gavnligt for børnefamilierne, og endelig ville vi jo også nærme momssatsen på dagligvarer til EF-niveau. Det er kombinationen af en virkelig stram indkomstpolitik med lettelser til de grupper, som især ville have gavn af det, nemlig børnefamilierne.